כשאני עובר ברחוב

קאפאג טומאטביו
אקו קלסאדה

כשאני הולך ביום א' הביתה מבית הספר אני רואה את עץ התמרינד מעבר לרחוב. אני רואה גמדים היושבים על ענפיו ואוכלים את הפרי הירוק עם חופן מלח.

אני מתחיל לעבור את הרחוב בלי להסתכל ימינה או שמאלה. אני רוצה לשבת על עץ התמרינד.

לכן אמא שולחת ביום א' את אחי הגדול כדי שיוביל אותי הביתה מבית הספר.

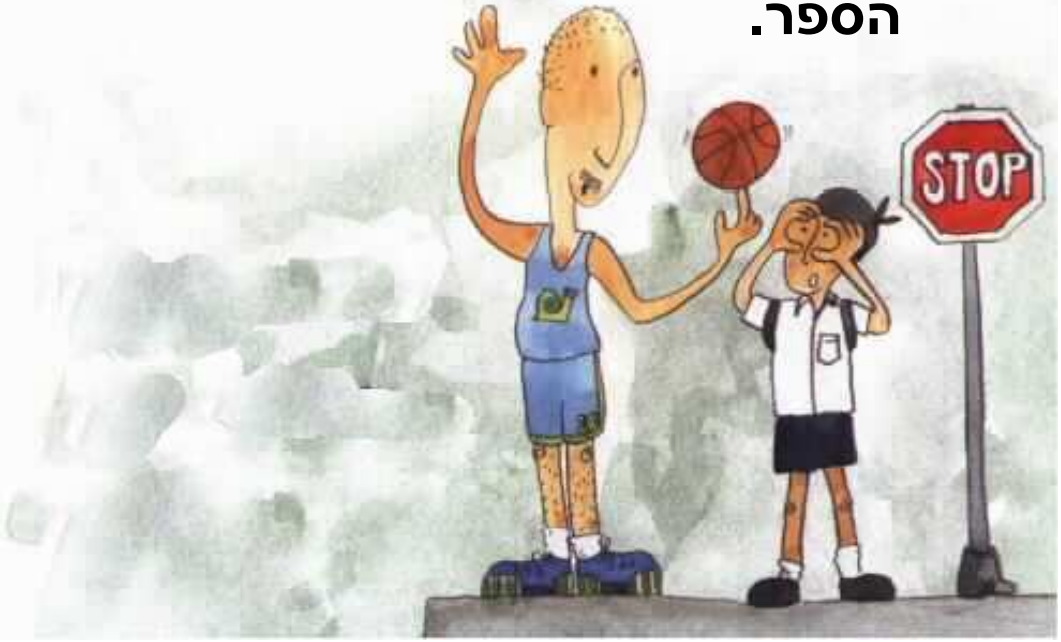

כשאני חוזר ביום ב' הביתה מבית הספר, אני רואה
גשר ונהר חוצה את הרחוב. אני רואה במים לוויתן
שמקשקש בזנבו ומושך אחריו ספינת מפרש.

לכן אבא שולח ביום ב' את אחותי הגדולה,
כדי שתלווה אותי הביתה

כשאני חוזר ביום ג' הביתה מבית הספר אני
רואה צל גדול מעבר הרחוב. זה מפלץ שקורץ לי
והצל שלו מסתיר את השמש.

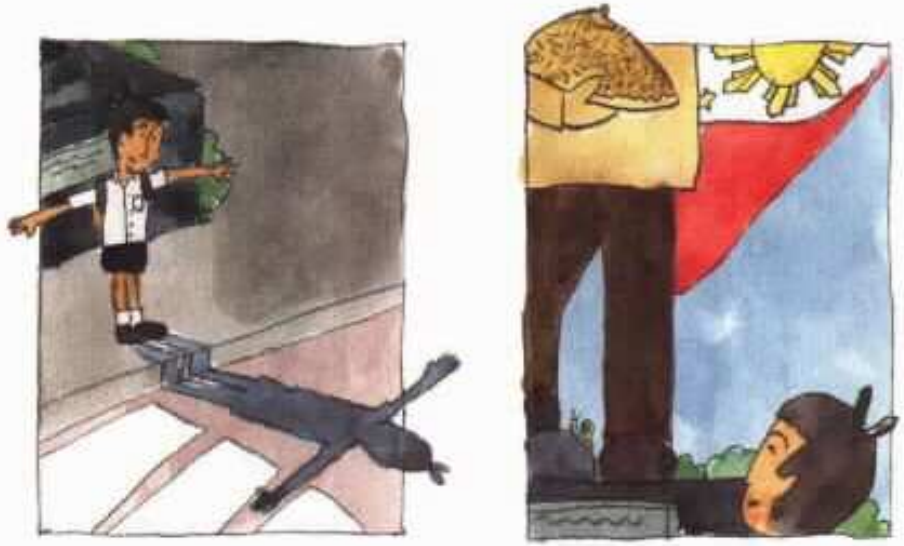

אני מתחיל לעבור את הרחוב בלי להביט ימינה או שמאלה, כדי לדגדג למפלץ.

לכן ביום ג' סבתא שולחת את סבא, שילווה אותי הביתה.

כשאני חוזר הביתה מבית הספר ביום ד', אני רואה מערה סודית בהר מעבר לרחוב. מהמערה מנפנפת לי מכשפה ומזמינה אותי להריח את התבשיל שלה. או אולי זה שיקוי פלא?

לכן אבא מלווה אותי ביום ד'
מבית הספר הביתה.

אני מתחיל לעבור את הרחוב, בלי
להסתכל ימינה ושמאלה, כדי לטעום
מהתבשיל של המכשפה.

כדי להצטרף לתהלוכה אני מתחיל לעבור את הרחוב בלי להסתכל ימינה ושמאלה.

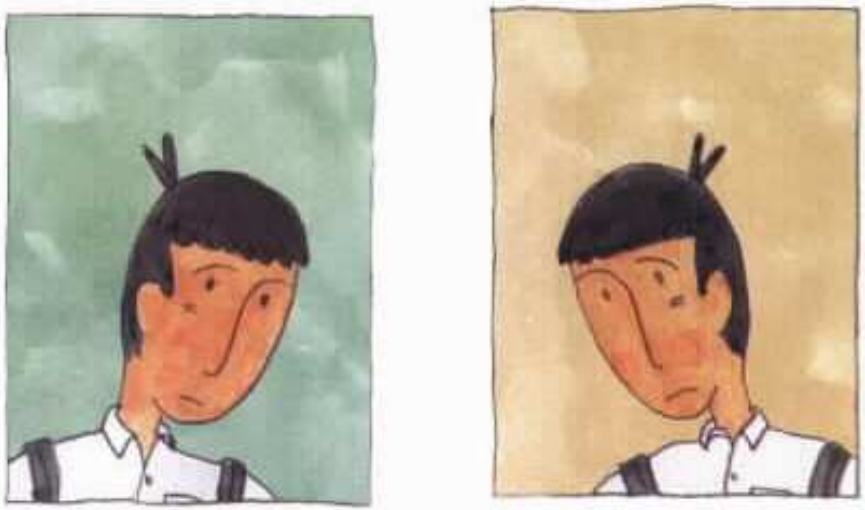

עכשיו.. אני מביט שמאלה ומביט
ימינה לפני שאני עובר את הרחוב.

המפלצת ברחה במהירות, אינני
רואה כבר את המערה הסודית
ולא נחשים על דרכי.

אין יותר גמדים על עץ התמרינד,
הלוויתן והצבים נעלמו,

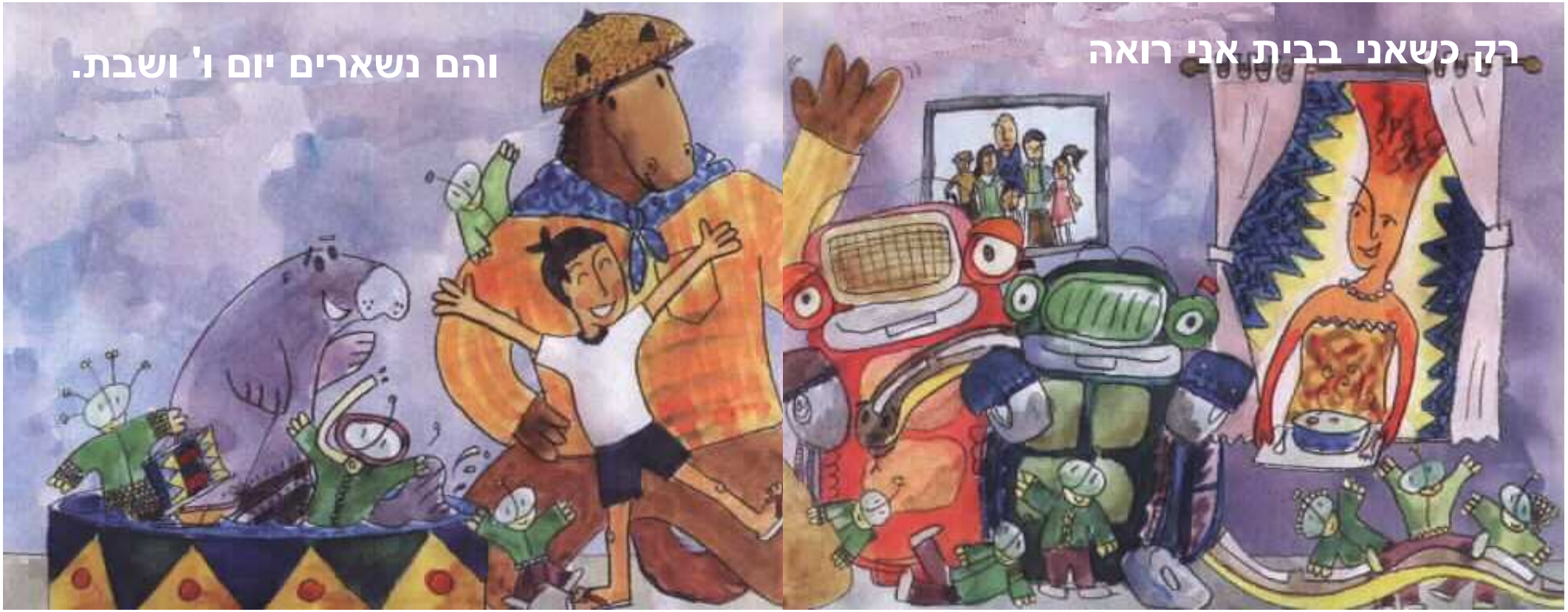
רק כשאני בבית אני רואה
והם נשארים יום ו' ושבת.